

Etusivu>Perhe- ja perintöoikeudelliset asiat>Laillinen ulkomaille muuttaminen lasten kanssa

Tämän sivun alkukielistä versiota [PL](#) on muutettu äskettäin. Päivitystä suomennetaan parhaillaan.

puola

Seuraavat kielet ovat jo saatavilla.

Swipe to change

Laillinen ulkomaille muuttaminen lasten kanssa**Puola****1 Millaisissa tapauksissa vanhempi voi laillisesti viedä lapsen toiseen valtioon ilman toisen vanhemman suostumusta?**

Vanhempainvastuu kuuluu periaatteessa kummallekin vanhemmalle yhteisesti. Tämä periaate vahvistetaan Puolan perhe- ja huoltajiuslain (*kodeks rodzinny i opiekuńczy*) 97 §:n 2 momentissa. Sen mukaan vanhemmat päättävät lapsen kannalta tärkeistä asioista yhdessä. Jos he eivät pääse asiasta sopimukseen, päätöksen tekee perhetuomioistuin (*sąd opiekuńczy*). Kumpikin vanhemmista voi päättää itsenäisesti, ilman toisen vanhemman suostumusta, vain lapsen kannalta vähemmän tärkeistä asioista. Puolan oikeuskäytännön mukaan lapsen vieminen ulkomaille, joko pysyvästi tai tilapäisesti esimerkiksi lomaa varten, kuuluu lapsen kannalta tärkeisiin asioihin.

Perhe- ja huoltajiuslain 97 §:n 2 momentin mukaan toinen vanhemmista voi viedä lapsen ulkomaille ilman toisen vanhemman suostumusta vain jos

- toiselta vanhemmalta on riistetty vanhempainvastuu puolalaisen tuomioistuimen päätöksellä (perhe- ja huoltajiuslain 111 §);
- toisen vanhemman vanhempainvastuu on keskeytetty puolalaisen tuomioistuimen päätöksellä (perhe- ja huoltajiuslain 110 §);
- toisen vanhemman vanhempainvastuuta on rajoitettu siksi, että hän muodostaa uhkan lapsen hyvinvoinnille (perhe- ja huoltajiuslain 109 §). Tuomioistuin päättää vanhempainvastuun rajoittamisesta sen mukaan, mikä parhaiten turvaa lapsen hyvinvoinnin. Vanhempainvastuuta voidaan rajoittaa muun muassa epäämällä toiselta vanhemmalta oikeus päättää lasta koskevista tärkeistä asioista tai joistakin tällaisista asioista. Jos toiselta vanhemmalta on tällä tavoin evätty oikeus päättää lapsen asuinpaikasta, hän ei voi vastustaa päätöstä siirtää lapsen asuinpaikka Puolasta ulkomaille.
- vanhempien oikeuksia ja velvollisuuksia lapseen nähden on muutettu tuomioistuimen päätöksellä, joka koskee avioeroa (perhe- ja huoltajiuslain 58 §:n 1 ja 1 a momentti),

avioliiton mitätöintiä (perhe- ja huoltajiuslain 51 §:n 1 ja 1 a momentti yhdessä sen 21 §:n kanssa) tai asumuseroa (58 §:n 1 ja 1 a momentti yhdessä sen 613 §:n 1 momentin kanssa). Sama koskee päätöksiä, joiden oikeusperustana on perhe- ja huoltajiuslain 93 §:n 2 momentti (isyysden toteaminen), 106 § (vanhempainvastuuta ja sen täytäntöönpanoa koskevan päätöksen muuttaminen avio- tai asumuseroa tai avioliiton mitätöintiä koskevan tuomion yhteydessä) ja 107 §:n 1 ja 2 momentti (vanhempainvastuun myöntäminen vain toiselle vanhemmalle, kun vanhemmat eivät asu yhdessä). Tuomioistuin voi tällaisissa tapauksissa myöntää huoltajuuden vain toiselle vanhemmalle ja rajoittaa toisen vanhemman huoltajuuden koskemaan vain tiettyjä oikeuksia ja velvollisuuksia suhteessa lapseen. Jos avioero päätöksen antava tuomioistuin myöntää huoltajuuden vain toiselle vanhemmalle, se ei tarkoita, että viimeksi mainitulla ei olisi lainkaan huoltajuutta, vaan että hän voi toimia huoltajana ainoastaan tuomioistuimen sallimissa rajoissa. Jos tuomioistuin on evännyt jommaltakummalta vanhemmalta oikeuden päättää lapsen asuinpaikasta, toinen vanhempi voi periaatteessa päättää siitä yksin (ks. kuitenkin kohta 2).

e) toiselta vanhemmalta on evätty oikeus päättää lapsen asuinpaikasta yhdessä toisen vanhemman kanssa sellaisen ulkomaisen tuomioistuimen päätöksen nojalla, joka on voimassa myös Puolassa.

2 Millaisissa tapauksissa toisen vanhemman suostumus on välttämätön lapsen viemiseksi toiseen valtioon?

Toisen vanhemman suostumus on välttämätön kaikissa muissa kuin edellisessä kohdassa mainituissa tapauksissa. Tällöin on kyseessä tilanne, jossa toisen vanhemman vanhempainvastuuta ei ole rajoitettu, tai jos sitä on rajoitettu, häneltä ei kuitenkaan ole evätty oikeutta päättää lapsen asuinpaikasta. Puolan oikeuskäytäntö menee tässä suhteessa vielä pidemmälle. Puolan korkein oikeus on todennut 10. marraskuuta 1971 asiassa III CZP 69/71 antamassaan tuomiossa, että jos vanhemmalla on oikeus ottaa lapsi vastaan asunnossaan, hänellä on oltava myös oikeus päättää yhdessä toisen vanhemman kanssa lapsen pysyvän asuinpaikan vaihtamisesta, jos hän sen seurauksena menettäisi käytännössä mahdollisuuden pitää yhteyttä lapseen. Jos tuomioistuin esimerkiksi avioero päätöksen yhteydessä ei ole myöntänyt toiselle vanhemmalle oikeutta päättää yhdessä toisen vanhemman kanssa lapsen asuinpaikasta, sillä vanhemmalla, jonka oikeuksia on rajoitettu, on kuitenkin edellä mainitun tuomion nojalla oikeus vaatia lapsen paluuta, jos hän ei muutoin voisi käytännön syistä toteuttaa oikeuttaan pitää yhteyttä lapseen.

3 Jos toinen vanhempi ei anna suostumustaan lapsen viemiseen toiseen valtioon, vaikka tämä on välttämätöntä, miten lapsi voidaan viedä laillisesti?

Tällaisissa tapauksissa on saatava puolalaisen perhetuomioistuimen lupa lapsen poisviemiseen.

Vanhempi voi hakea lupaa, jos häneltä ei ole riistetty vanhempainvastuuta eikä sitä ole keskeytetty. Hakija voi tehdä asiaa koskevan hakemuksen tuomioistuimelle itse, sillä tällaisissa tapauksissa asianajajan käyttäminen ei ole Puolan lainsäädännön mukaan pakollista. Hakemuksen käsittelee ensimmäisenä oikeusasteena alioikeuden (*sąd rejonowy*) perheoikeuden jaosto. Toimivalta kuuluu sille alioikeudelle, jonka tuomiopiirissä lapsen asuinpaikka on tai jossa tämä oleskelee.

4 Sovelletaanko väliaikaiseen poisviemiseen (esim. loma, terveydenhuolto) ja pysyvään poisviemiseen samoja sääntöjä? Jos sovelletaan, toimittakaa suostumuksen antamista varten tarvittavat lomakkeet.

Kuten edellä todetaan, toisen vanhemman suostumus tarvitaan myös lyhyttä ulkomaanmatkaa varten.

Puolassa ei ole käytössä lomaketta, jolla vanhempi voisi antaa suostumuksen lapsen ulkomaanmatkaa varten (pysyvää tai väliaikaista oleskelua varten). Suostumus voidaan näin ollen antaa vapaamuotoisesti. On kuitenkin suositeltavaa antaa suostumus kirjallisesti siltä varalta, että lapsen palauttamista varten nostetaan vuoden 1980 Haagin yleissopimukseen perustuva kanne. Suostumuksen laatimista varten voi olla hyvä kääntyä puolalaisen asianajajan, oikeudellisen neuvonantajan tai notaarin puoleen.

Päivitetty viimeksi: 27/06/2017

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.